

Més ingenuïtats. Ningú explica com és possible que **els dos bancs amb la millor solvència** del continent siguin espanyols, amb mercat preferent a Espanya, on la taxa d'**atur** és la més alta, on la **morositat** és alarmant, on l'eixida de la **crisi** serà tardana i on l'**endeutament** creixent és el més sever de la UE. Vista la situació, per als europeus, aquesta solvència dels bancs ibèrics deu ser una cosa ben exòtica: *Spain is different?* De passada, que un valent expliqui també com aquests *solvents* s'han recuperat tan aviat de la crisi financera. Amb els diners de qui? Ai! A mi no em quadra l'heure amb el deure, i a vostès? Qui ho vol explicar? Ningú? Una llàstima. Perquè podríem riure'ns fins a plorar, i viceversa, de les explicacions i dels números que els majordoms del capital ens donen, que són números de circ: els d'**acrobàcia** dels economistes estrella, els de ventriloquia de **Salgado** i **Corbacho**, els de **màgia** dels banquers, els de **malabarisme** de la UE, els d'**escapisme** dels empresaris, els de **contorsionisme** dels sindicats i, per a rematar-ho, els numerets de **pallassa** de Cospedal o els de **titella** de ZP. Però no ho oblidem, el gran número de circ d'aquesta primera gran crisi del mil·lenni és l'impressionant funambulisme del Sant Pare Capitalisme, que per a no caure ha fet pujar el públic i els lleons a la seua corda fluixa: un espectacle de sang i fetge, que ara s'estila. En un circ així no cal domador. Escolteu quants aplaudiments... Pregravats, és clar.

Button

Button

«*Había una vez...*»